

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]
forskellige af Ordførernes Henstillinger udtale, at jeg skal tage dem op til velvillig Overvejelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2745; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 399).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

H. P. Johansen: I den Forelæggelsestale, som den højtærede Minister holdt forleden Dag her i Landstinget angaaende det Lovforslag, som nu er til første Behandling, omtalte Ministeren ogsaa Det kirkelige Udvalgs Arbejde, og da jeg i hvert Fald en Del af Tiden har været Medlem af dette Udvalg, vil jeg gerne benytte Lejligheden til at takke Ministeren for de anerkendende Ord, Ministeren fremsatte om Udvalgets Arbejde. Det er sikkert rigtigt, at det, selv om der ikke kom noget øjeblikkeligt Resultat ud af Udvalgets Arbejde, vil faa en væsentlig Betydning ved fremtidig Lovgivning saavel som paa anden Maade med Hensyn til kirkelige Spørgsmaal. Det vil rimeligvis gaa her paa samme Maade, som det gik med den store Skolekommission, der arbejdede i Aarene omkring 1920. Som man vil erindre, kom der heller ikke straks noget praktisk Resultat ud af dens Arbejde, men i Aarene omkring 1930 og de følgende Aar, da vi gennemførte en Række store Skolelove her paa Rigsdagen, havde det stor Betydning, at der var udført et grundlæggende Arbejde. Jeg antager, det vil gaa akkurat paa samme Maade med Det kirkelige Udvalgs Arbejde, og som sagt takker jeg Ministeren for de anerkendende Ord, der blev udtalt om dette Arbejde.

Endvidere fremsatte Ministeren en Del Bemærkninger af mere almindelig Karakter, og jeg er vidende om, at der her i Tinget var Medlemmer, der opfattede disse Bemærkninger som en Art Programtale fra Ministeren. Det er forstaaeligt, om man har opfattet det paa den Maade, for det fore-

liggende Forslag er jo det første Lovforslag, som denne Minister har haft Lejlighed til at fremsætte. Jeg skal naturligvis ikke fordybe mig i disse Udtalelser, men jeg vil alligevel gerne gøre to Bemærkninger derom.

Jeg er ganske enig i den Opfattelse, at Menighedsraadsvalgene og Menighedsraadens Arbejde i det hele taget har øget Interessen og Forstaaelsen for Kirkens Arbejde. Det er min ganske bestemte Tro, og det er min Erfaring, at der er Befolkningslag, der ad den Vej er kommet vor Folkekirke nærmere, end de før var. I saa Henseende er jeg altsaa ganske enig med Ministeren.

Den anden Bemærkning, jeg vilde fremsætte, vedrører Ministerens Ønske om en Overbygning. Jeg tror, Ministeren sagde en Overbygning over Kirkens Virke, og hvis det betyder det, man almindeligvis kalder en Kirkeforfatning, er jeg ikke enig med Ministeren om at nære et saadant Ønske. Men Ministeren antydede ogsaa kun et Ønske i saa Henseende, og jeg skal nøjes med at antyde min Betænkelighed paa dette Omraade. Det er jo et stort, principielt Spørgsmaal og et Spørgsmaal, der ligger uden for det Lovforslag, som vi har til Behandling i Dag.

Hvad Lovforslagets Paragraffer angaar, bemærker man, at de ikke tilsigter Forandringer af særlig vidtgaende Karakter. Jeg har forstaaet Lovforslaget saadan, at den væsentligste Ændring i det er den, der omhandler Forflyttelse af Præster, der som Lægmand er ansat i Præstegerningen. Ved Lovforslaget bestemmes det, at saadanne Lægmand, der er ansat som Præster og har virket samme Sted i 7 Aar, enten det nu er i en Sognemenighed eller i en Valgmenighed, naar de har deres Biskops Anbefaling, kan forflyttes paa normal Vis og har Ret til at søge Embeder ligesom Præster med teologisk Uddannelse. Jeg kan anbefale den nye Regel, der her er foreslaaet; jeg synes, den er meget bedre end den nugældende Regel, der gør det meget vanskeligt for saadanne Præster at opnaa Forflyttelse. Ifølge den gældende Lov kan saadanne Præster, som Ministeren ogsaa nævnte det, ikke søge Embeder, men kun opnaa Forflyttelse, naar en Menighed søger om at faa dem til Præst, og saa er der endda andre Hindringer at overvinde, inden en saadan Forflyttelse kan komme i Stand. Nu er det forstaaeligt, at der er særlige og omstændelige Regler, der kommer i Anvendelse, første Gang en Lægmand skal ansættes i Folkekirken Tjeneste; men man skulde ikke synes, noget